

VEGYESEK.

Hamburg és a magyar kereskedők 1365-ben. A hamburgi városi tanács tudatja a stralsundi polgárokkal 1365 elején, hogy IV. Károly császár és cseh király „posuit et ordinavit in nostra civitate Hamburgensi nundinas generales et unum forum annuale tenendum quolibet anno et incipiendum die dominica proxima ante rogationes, videlicet quatuordecim dies ante festum Penthecostes, et terminandum octava die post dictum festum Penthecostes, perpetuis temporibus duraturum“, a mely vásárt meglátogatandó kereskedőket a császár különös oltalmába vette és minden egyes ellenük elkövetendő erőszakoskodást 1000 márka szinarany birsággal fenyténé meg. Az okirat szerint ezt a vásárszabadalmat Magyarország on is kihirdettette — „quidem forum predictus Imperator iam actu ordinavit intimari et dimulgari in partibus superioribus videlicet in regno Ungarie, ducatu Austrie, Bavarie, in regno Bohemie et principibus et mercatoribus ab utraque parte Albee (az Elba folyam) usque in Hamburch universis.“ Hansisches Urkundenbuch, vol. IV. no. 135.

Kropf Lajos.

Magyar szabók Flórenzben 1373-ban. Ebben az évben a firenzei „rigattieri“ (ó-szeresek), „linaioli e sarti“ (szabók) egyesült czéhe panaszkodik, hogy a szabómunkások tulnyomó része az Alpeseken túlról valók, köztük magyarok is, kik rendszerint vagyontalanok lévén, sokszor a rájuk bízott posztóval megszöknek. „Quod maior pars et quasi omnes laborantes... cum sartoribus sint forenses ultramontani et nihil aut modicum habent in bonis et multotiens recedunt cum pannis eis datis ad suendum...“ Az eredeti statutumokból idézi Alfred Doren „Entwicklung und Organisation der Florentiner Zünfte“, Schmoller's Forschungen Band XV. Heft. 3. p. 50.

Kropf Lajos.

Magyar kereskedő angol fogságban 1388-ban. II. Rikárd angol király, midőn tudomására esett, hogy a németek Stralsundban az ottan tartozkodó angol kalmárokat elfogták és portékáikat lefoglalták, 1388. július 14. rendeletében meghagyta a londoni mayornak és sheriffeknek „quod omnes homines ac bona et mercandisas quecumque... villarum de Lubike, Rustoke, Wissemere, Sounde (Stralsund) et Hamburghe ac aliarum partium dicte terre Almannie in porta civitatis predictae (Londinensis) stb.

elfogják, illetőleg lefoglalják. E parancs következtében néhány napra rá lépre került összesen 18 idegen kereskedő, még pedig 10 Coloniából (Kölnből), 7 Tremoniából (Dortmundból) és egy magyarországi ember is, név szerint: *Nicholaus Paternostermaker de Ungaria*. Valamennyiüket azonban egy más királyi rendelet még u. a. év szeptember 20. szabadlábra helyeztetni rendelé. *Hansiches Urkundenbuch IV. no. 933. 934. és 945.*

Kropf Lajos.

A magyar aranyforint árfolyama Danczkában 1399—1452-ig. Egy magyar aranyforint volt:

A. D. 1399	{	11	scot	15	Pfennig
		13	„		
1409		12	„	12	„
1426		1	mark	12	scot
1435		1	„	12	„
1436		1	„	16	„
1440		1	„	16	„
1442		1	„	16	„
1446		1	„	14	„
1452		1	„	14	„ 15 Pfennig

A porosz márka = 4 Viertung = 24 Scot = 48 halb-scot „in Rechenmünzen.“

1 márka = 60 schilling = 180 vierchen = 720 Pfennig „in ausgeprägten Münzen.“

Theodor Hirsch, *Danzigs Handels- u. Gewerbe-geschichte unter der Herrschaft des deutschen Ordens.* Leipzig 1858. p. 242.

Kropf Lajos.

Magyar ezüst-művek Angliában 1436. Az angol „*Libel of English Policy*“, mely tartalmának tanúsága szerint az 1436. évbe tehető, fordulnak elő a következő verssorok:

„Also Pruse mene make here aventure
 „Of plate of sylvere, of wegges gode and sure
 „In grete plenté, which they bringe and bye
 „Out of londes of Bealme and Hungrye.

Minék értelme ez, hogy „és porosz emberek üzérkednek itt (t. i. Angliában) jó és biztos súlyú ezüst portékákkal, melyeket Csehország és Magyarország földjein vásárolnak és onnan hoznak ide.“ *Thos. Wright Political Poems and Songs II. 171.* A kötet végén adott glosszáriumban a *wegges* szó értelme *wedgesnek* (ékek-nek) van adva, de annak itt nincs értelme s azért nézetem szerint valószínűleg közép-angol *wegge* szóval van dolgunk, mely a *weghen* igével áll összefüggésben. A rimelés azt követeli, hogy hazánk angol nevét „*Hungerei*“-nek ejtsük ki magyar fonetikában, tehát majdnem olyformán, amint a hollandiak ejtik azt ki még mai napság is.

Kropf Lajos.